

ŘÁD ČLENSTVÍ V CÍRKVI

OBSAH:

Preambule

Čl. 1. Členství v ČCE

Čl. 2. Přijímání členů

Čl. 3. Práva a povinnosti členů církve

Čl. 4. Ztráta členství v ČCE

Čl. 5. Evidence členství v ČCE

Preambule

"Věříme svatou Církev obecnou." Věříme, že jejím jediným Tvůrcem a udržovatelem je Pán Ježíš Kristus sám. Členství v církvi Kristově je Božím darem a Božím tajemstvím.

Věříme, že pro Ježíše Krista smíme a máme o sobě i o jiných křesťanech míti plnou naději, že jsme údy svaté obecné církve Kristovy.

V této naději chceme v podmínkách praktického života říci, kdo je považován za člena Českobratrské církve evangelické, aniž se tím odvažujeme rozhodovat o tom, kdo je členem církve jako těla Kristova.

K pravému členství v církvi Kristově patří radostná víra a vděčná poslušnost jejího ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Pána ve všech oblastech života, tedy v církvi i mimo ni.

Ježíš Kristus nás povolává k následování. Jako členové církve jsme na cestě za ním stále živi jen z milosti a odpuštění Božího.

Vyznáváme, že k cestě za Kristem patří naslouchání slovu Božímu jak při soukromé četbě Písma svatého tak při shromážděních; přijetí křtu svatého a účast na večeři Páně; modlitba; vyhledávání bratrského obcenství ve sboru; vedení dětí k víře; osvědčení víry, která se nestydí za evangelium Kristovo před lidmi a která se projevuje v lásce a službě všem bližním i v práci pro pravdu, spravedlnost a pokoj mezi všemi lidmi; ochotné přispívání hmotnými dary na službu a práci církve.

Čl. 1. Členství v církvi

1. Členem Českobratrské církve evangelické (dále jen ČCE) je ten, který byl přijat a evidován jako člen některého farního sboru za podmínky, že
 - byl řádně pokřtěn v některém jejím sboru (dříve i evangelické církve augšpurského či helvetského vyznání), a nebo

- prokáže, že byl řádně pokřtěn v jiné křesťanské církvi vyznávající dílo Boha Otce, Syna i Ducha sv.
- 2. Členům jiných křesťanských církví může Českobratrská církev evangelická propůjčit členství, jestliže o to v některém jejím sboru požádají. Přitom jsou posuzovány dva znaky mateřského křesťanského společenství žadatele:
 - a. věrnost christologickému vyznání
 - b. ekumenická otevřenost
- 3. Člen, který nežije v obecenství Slova a svátostí, je ČCE považován za jejího člena, pokud se nerozhodl z církve vystoupit nebo z ní nebyl vyloučen.

Čl. 2. Přijímání členů

1. Přistupující podá žádost o přijetí do ČCE staršovstvu farního sboru, ve kterém chce být evidován. Nezletilé a nesvéprávné přihlašují rodiče a v případě, že jich není, zákonný zástupce.
2. O přijetí do ČCE a o propůjčení členství rozhoduje staršovstvo na základě zjištění, zda přistupující splňuje některou z podmínek uvedených v **čl. 1.1** a zda se seznámil se základy učení ČCE, vyznal svou víru a účastní se sborového života.
3. Nový člen je přijímán v bohoslužebném shromáždění.
4. Ti, kdo z církve vystoupili nebo byli vyloučeni, mohou znovu požádat o přijetí do ČCE. O přijetí rozhodne staršovstvo, přesvědčí-li se, že pominuly důvody, pro které k vyloučení z ČCE došlo. Staršovstvo může takovému členu stanovit zkušební lhůtu.

Čl. 3. Práva a povinnosti členů církve

1. Práva a povinnosti členů ČCE vycházejí z ustanovení **§2 Církevního zřízení**.
2. Vedle toho se členové ČCE podílejí na správě sborů všech stupňů. Mají právo volit církevní funkcionáře a být voleni do takových funkcí podle **Církevního zřízení, Řádu o správě církve a Jednacího a volebního řádu** církve.
3. Členové ČCE mohou být povoláni, aby konali službu jako ordinovaní členové církve - kazatelé (**CZ § 3**) podle **Řádu pro kazatele**.
4. Členové ČCE se podílejí na pastýřské péči a službě podle **Řádu pastýřské služby** a na hospodářském zabezpečení sboru a ČCE podle **Řádu hospodaření církevních sborů**.

Čl. 4. Ztráta členství v ČCE

1. Člen ztrácí členství v ČCE:
 - a. prohlášením o vystoupení z ČCE, podaným písemně staršovstvu sboru; ústně učiněné prohlášení potvrdí staršovstvo sboru takovému členu doporučeným dopisem,
 - b. odnětím propůjčeného členství,
 - c. vyloučením z církve.
2. Takovému členu, který svými činy nebo slovy zjevně a opakovaně projevuje nevěrnost a neúctu k základům vyznání ČCE nebo svým způsobem života, svým vztahem k bližním nebo svou činností se zjevně, trvale a pohoršlivě rozchází s cestou života, kterou mu svědectví Písem nabízí, staršovstvo stanoví lhůtu k nápravě. Použije konkrétních opatření, zejména: domluvy, odnětí volebního práva apod. Po selhání nápravných opatření má staršovstvo předložit otázku, zda by neměl vystoupit z ČCE.
3. Nevystoupí-li takový člen na výzvu sám, nebo se nenapraví, může jej staršovstvo po předchozím schválení seniorátním výborem z ČCE vyloučit. Vyloučení se provede písemně s uvedením důvodů rozhodnutí a poučením o odvolacím právu (§20 CZ).
4. Proti rozhodnutí staršovstva o vyloučení z ČCE má člen právo se odvolat k církevní pastýřské radě, a to ve lhůtě 90 dnů od doručení rozhodnutí staršovstva o svém vyloučení.
5. Církevní pastýřská rada je oprávněna rozhodnutí staršovstva o vyloučení člena z ČCE na základě podaného odvolání zrušit, změnit nebo potvrdit. Rozhodnutí církevní pastýřské rady, kterým církevní pastýřská rada rozhodnutí staršovstva o vyloučení člena z ČCE změní nebo potvrdí, je konečné.
6. Rozhodnutí staršovstva a církevní pastýřské rady dle odst. 3. a 5. tohoto článku musejí být vždy vyhotovena písemně a odůvodněna. Tato rozhodnutí musejí být členu ČCE doručována vždy do vlastních rukou.

Čl. 5. Evidence členství v ČCE

1. Každý člen ČCE může být členem pouze jednoho farního sboru, zpravidla v místě svého trvalého bydliště.
2. Farní sbor vede evidenci těch, kteří byli pokřtěni a přistoupili, i stávajících i minulých členů, kteří členství pozbyli nebo zemřeli. Eviduje i členy přistěhovalé a odstěhovalé.
3. Člen ČCE je povinnen se odhlásit ze sboru, z něhož odchází, a přihlásit se ve sboru, do jehož obvodu se přistěhoval nebo ve kterém chce být členem. Podrobnosti stanoví **Řád o správě církve čl.19.**

4. Představitelé sboru jsou povinni vydat členu sboru na jeho žádost potvrzení o členství ve sboru, o křtu (pokud byl v tomto sboru pokřtěn), potvrzení o darech a potvrzení o hlasovacím právu v církvi.

Tento řád je ve znění platném po 4. zasedání 35. synodu ČCE se změnami přijatými následujícími usneseními:

- usnesení č. 11 přijaté 4. zasedáním 34. synodu ČCE
- usnesení č. 21 přijaté 1. zasedáním 34. synodu ČCE
- usnesení č. 21 přijaté 4. zasedáním 33. synodu ČCE